



## Foaie de duminică

Anul V nr. 45 (244)

18 Septembrie 2016

Duminica după Înălțarea  
Sfintei Cruci(Luarea Crucii și urmarea lui  
Hristos)

„Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: **Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul Său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va scăpa. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?**

Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: **Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere.**” (Marcu 8, 34-38; 9,1)

**SCOALA CRUCII**

Devoțiunea mea particulară e **Crucea**. **Crucea este esența misiunii lui Hristos** – a lui Mesia pe acest pământ.

La Cruce se referă Domnul ori de câte ori face aluzie la menirea lui, la botezul cu care trebuie să se boteze, la paharul pe care trebuie să-l bea. **Totul în cuvintele, tăcerile și vestirile sale duc spre punctul final al Golgotei.** Crucea este pentru creștin (și să nu pierd prilejul de a repeta, orice om e creștin) : simbolul interferenței cerului cu pământul, al spiritului cu materia.

**Crucea este tiparul care, singurul, ne îngăduie să înțelegem taina lumii și a vieții, e singura cheie de care dispunem.**

Mai mult decât orice alt simbol, Crucea este desăvârșită și completa *imago mundi*. O *imago mundi* simplă, integrală, care spune totul.

Prieteni dragi, de vreți să vă pregătiți pentru viață și să nu aveți surprize, **bune sunt studiile**, bună e ingineria și mai bună meseria – brătară de aur -, bune-s tehnica dentară și sudura, bune sunt limbile străine și economia, dar după cum cea mai rapidă cale pentru a înțelege ce se întâmplă astăzi este a studia sfârșitul imperiului roman - **tot așa cea mai sigură metodă pentru a evita surprizele în viață și a le putea face față cu oarecare calm, cea mai temeinică pregătire este studiul Calvarului și al Golgotei.** Asta e școala practică și tehnică, asta e adevărata **școală profesională a meseriei de om în lume**“.

Orice teofanizat participă la cele două suferințe ale Mântuitorului: **batjocura și răstignirea**. Trebuie să se știe că în ochii multora pare de un ridicol irezistibil și mai trebuie să știe că **s-a înfrățit cu durerea, trainic frate de cruce**“.

– Noi vorbim de blândețea lui Iisus – arătând că a mers la moarte ca mielul la junghiere, că a tăcut ca oaia când e tunsă – și enumerăm smerenia, bunătatea, ascultarea. Dar **de o altă însușire a Sa – pe care trebuie să fi avut-o de vreme ce a primit să moară de moartea înfiorătoare de pe cruce – nu pomenim. Insușirea aceea este curajul**. Singura cale de a învinge pământul e curajul **fizic**. Care nu-i numai secretul ultim al dreptului constituțional, e și dovada asumării condiției de om.

**Hristos nu s-a urcat întâmplător pe cruce: curajul îndurării unor suferințe cumplite a fost singura cale prin care a putut arăta că s-a făcut om cu adevărat, în întregime;** prin care și-a putut dovedi buna-credință.

Nici inteligența, nici înțelepciunea, nici tămăduirile, nici învățătura, nici chiar bunătatea ori mila nu ar fi fost probe serioase: singur curajul în fața durerii și morții îi sta la îndemână. Bătaia, sângele, moartea, astea sunt dovezile care nu înșeală, care nu pot fi măsluite. Urâte? Grosolane? Mitocănești? Simpliste? Poate, dar categorice. Și având ceva din brutala vulgaritate și marea șfruntare a faptului împlinit care-i *rupe gura* până și Satanei” (Părintele Nicolae Steinhardt - [www.cuvantul-ortodox.ro](http://www.cuvantul-ortodox.ro))

**CRUCEA CARE ODIHNEȘTE**

**Crucea este ușa Împărăției cerurilor.** Trebuie să regăsim sensul Crucii ca **biruință asupra morții spirituale, biruință a iubirii**. Avem adeseori o reprezentare parțială despre Cruce și despre taina ei redusă la faptul de a suporta o asceză, de a ne înfrâna de la plăceri, de la tot felul de satisfacții. **Există însă și un alt sens al Crucii: compasiunea pentru celălalt.** Cu siguranță însă **nu putem face totul pentru celălalt dacă ținem la plăcerile noastre egoiste, dacă omul este legat de lăcomie, pofta de stăpânire, mândrie.** Aceasta arată însă numai aspectul negativ al Crucii. Pot să mă apropiu de celălalt fără să-i vorbesc despre Cruce, arătându-i însă că sunt gata la toate sacrificiile pentru el. Dacă este bolnav, mă voi duce la el, voi rămâne împreună cu el. Celălalt poate suporta el însuși greutăți, persecuții, șomaj... Iar eu pot să port împreună cu el această Cruce.

**Inima celuilalt poate fi mișcată dacă vede că eu port o Cruce pentru el. Atunci el va înțelege sensul Crucii** fără ca eu să îi spun că tocmai Crucea este cea care mă împinge să fac aceasta. O fac pur și simplu.

Să nu le predicăm oamenilor doar să-și ia Crucea, ci **să o luăm noi înșine ajutându-i pe ceilalți.** Voi ajunge astfel la convingerea că această Cruce nu este o suferință pentru mine. Sufăr pentru celălalt, dar această suferință pentru el mă bucură, mă odihnește, cum spune un monah de la Athos. (Pr. Dumitru Stăniloae în *“Mica Dogmatica vorbită”* - [www.cuvantul-ortodox.ro](http://www.cuvantul-ortodox.ro))

“Dacă Domnul nu ne face cunoscut prin Duhul Sfânt cât de mult ne iubește, omul nu poate să o știe, căci e **cu neputință pentru mintea pământească să înțeleagă din știință ce fel de iubire are Domnul pentru oameni.**”

„**Oamenii au pierdut iubirea lui Dumnezeu, de aceea nu este pace pe pământ**” (Sf. Siluan Athonitul – 24 septembrie)



Pe **19.09.2016** se împlinesc **48 de ani de la sfințirea bisericii Mărțișor**.

Evenimentul a fost anunțat de 2 ori în ziarul "Universul" (13 și 17 septembrie 1948) și au fost împărțite **1.000 invitații** în tot orașul. **Târnosirea** a fost săvârșită de **IPSS EFREM** (Enăchescu n.n.) al Basarabiei, **delegatul PF Justinian**. Este prima biserică târnosită după întronizarea PF Justinian Marina.; **s-a trecut prin Sf.Altar timp de 2 ore**, interval în care 2.000 de persoane au putut săruta Sf.Masă. (conform Procesului - Verbal nr.56/ 19.09.1948).

**[Pisania]** „Cu vrerea „Sfintei Treimi” această sfântă biserică cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” și „Sf. Arhangheli Mihail și Gavril” s-a zidit din temelie pe dealul Mărțișorului, în timpul păstoriei **IPSS Patriarh Nicodim Munteanu**, pe terenul dăruit de **evlavioșii creștini Gheorghe și Ioana Alexandrescu, cu fiul lor Mihai** și cu obolul multor creștini însemnați lângă tabloul votiv din sfânta biserică, prin **truda preotului Mihai Tătărâm**, primul preot numit aici, **ajutat de epitropii: Mihai Georgescu; C.Ionescu, Gh.Dumitrescu, I.Ungureanu și Consiliul Parohial din 1941, înscris la proscomidie. Temelia i s-a pus la 1 august 1943 și s-a târnosit la 19 septembrie 1949 de IPS Efrem al Basarabiei. Planul construcției a fost întocmit de arhitectul Călugăreanu, constructor fiind Ilie Constantinescu. Pictura a fost executată de profesor pictor Gh. Teodorescu – Romanai.**” (extras din pisania de la resfințirea din 1993).



**21 septembrie – Sf.Prooroc Iona** - a fost un profet care a fost înghițit de către un peste mare pentru că nu a ascultat porunca lui Dumnezeu și **s-a smintit de dragostea Acestuia față de păcătoșii care se pocăiesc**.

Credința în Domnul nu s-a aprins în cetatea Ninive în urmă unei bune-vestiri de bucurie, precum cea pe care o aduceau Apostolii și Mironosițele-Femei. **“Știrea” pe care Iona le-a adus-o asirienilor** era într-atât de cruntă și de deznădăjduitoare, încât a răscolit pe toți locuitorii din cetate, de la cei mai mari până la cei mai mici. Nu ni se spune dacă asirienii îl vor fi întrebat pe cel care le aducea vestea cea rea: **„Ce să facem?”**. Întrebarea este firească, dar în nici unul dintre cazuri ea nu a primit o soluție omenească. Același dezlegare în duh a fost rostită și de către Proroc, și, mai târziu, de către Apostol : **„Pocăiți-vă!”**.

În orice caz, de mirare pentru noi, și pildă care ne rușinează, **este incredibila receptivitate a cuvântului lui Iona de care au dat dovadă cetățenii păgâni** (și păcătoși) ai Ninivei. Foarte mulți fac vorbire, astăzi, despre cum s-ar putea întoarce răutatea vremurilor făcând trimitere la pocăința ninivitenilor. Din episodul biblic se reține însă, de obicei, doar partea cu milostivirea Domnului și **se ignoră total primele două părți: ascultarea cuvântului de mustrare proorocească a Sf. Iona de către niniviteni și pocăința aspră a acestora**. Cine mai ascultă astăzi fără împotrivire cuvintele proorocești care ne avertizează cu privire la vremurile de pe urmă pe care le trăim? **Și dacă nu ascultăm și nu credem, cum vom aduce pocăință? Și dacă nu aducem pocăință adevărată, cum să atragem milostivirea lui Dumnezeu?** În plus, să nu uităm totuși deznodământul cetății Ninive: oamenii s-au întors la păcatele lor, după ce pericolul a trecut, și, drept urmare, cetatea a fost distrusă, până la urmă.

În același timp, trebuie spus că, întrucât **vremurile de astăzi sunt cu totul speciale** și nu este vorba numai de așteptarea unor plăgi ca multe altele din istorie pentru păcatele noastre, ci de lucrarea finală a "tainei fărădelegii", a instaurării împărăției lui Antihrist, atunci **PREGĂTIREA noastră ar trebui să fie una pe măsură, și anume una de ordin duhovnicesc**.

**Pentru suferințe, prigoană și moarte nu ne pregătim agitându-ne și căutând tot felul de "antidoturi" și "rezolvări"** lumești, nu umblând încolo și înapoi speriați și răvășiți de toate câte le auzim sau terorizați de toată gama de provocări și diversiuni isterizante, nici pierzându-ne vremea zi și noapte pe forumuri și chibîțind cu o bere și o pizza în față (unii și cu o țigară) despre cum ar trebui să facem "mucenicie", la o adică, nici imaginându-ne că am putea afla, cu mintea noastră, vreo cale de "scăpare", de fugă de revărsarea paharului urgiei lui Dumnezeu.

**Pentru suferință, prigoană și moarte nu ne pregătim umblând sperați după un loc de adăpost și salvare, nici nu ne vom trezi mai bine doar informându-ne amănunțit despre toate dedesubturile "sistemului" antihristic sau știind la perfecție "cu ce se mănâncă" actele biometrice, cipurile și codurile de bare, devenind cu toții experți în materie de masonerie și puși la punct până la virgulă cu ultimele noutăți. Toate sunt bune și necesare dacă și numai dacă le știm măsura și nu le transformăm în scopuri în sine**, dacă nu punem carul înaintea boilor, ajungând la înșelarea de a da însemnătate mai mare informării decât viețuirii, sau confundând trezirea duhovnicească cu priceperea rațională a mecanismelor de desfășurare a Răului. Altminteri, ne va găsi pe toți Potopul nepregătiți, confuzi și sperați, angrenați în aceleași interminabile discuții și certuri despre "sistem", "cipuri" și "mucenicie", bătându-ne între noi în vorbe mari de bravadă deșartă, dovedindu-se că vrăjmașul ne-a atras în cea mai subtilă și perfidă diversiune posibilă!

(Scrieri, **Sfântul Cuvios Marcu Pustnicul**, Editura Egumenita, 2008)

### Programul săptămânii 18 septembrie – 25 septembrie 2016

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	18 septembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos) și parastasul Pr.Mihai
Duminică	18 septembrie	18 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	19 septembrie	18 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Marți	20 septembrie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	21 septembrie	9 - 10 - Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	22 septembrie	
Vineri	23 septembrie	9 - 11 - Taina Sf.MASLU
Vineri	23 septembrie	18 - 19 - Slujba Acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	24 septembrie	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	24 septembrie	18 - 19 - Vecernia Duminicii a 18-a după Rusalii - Pr.Dragoș
Duminică	25 septembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Pesuirea minunată) - Pr.Dragoș